

ДОБРИ ЖОТЕВ ЕРОИКА

chitanka.info

Не искаш да повярваш, че си есен!

*Открай до край под бялото ти слънце
мълчат по-златни и от злато
фанфарите на твоето самочувствие —
готови да тръбят.*

*От край до край във лекия ти въздух
раздават се букетите
на твоите прерозови мечтания —
готови да ухаят...*

Ти искаш да повярваш, че си пролет!

Не виждаш ли?

*Фанфарите ти няма да тръбят —
и най-милуващият лъч убива
последния им дъх.*

*Букетите ти няма да ухаят —
и най-добрия повеи ги обруля
и гони по света.*

Не виждаш ли?

Знам, всичко, всичко, всичко виждаш ти.

*От твоя поглед не убягват
ни глухите закани на мъглите,
стаили пъкъла си
вдън боазите,
ни похода на лютите слани,
ни скритата засада
на свития зад хребетите мраз.
Нали затуй след всяка полунощ
сълзи едреят на очите ти,
а съмне ли,
с ръцете на деня
усмихната веднага ги сушиш.*

*Ти искаш да повярваш във победата
над свойто поражение!
Разбирам те!
Със всяка моя мъка те разбирам!
Да, много лесно е на пролетта
да бъде пролет.*

*Множи цвета на свойто самочувствие,
на храбрите мечтания!
Гори с червеното си дръзновение!
От край до край и пак от край до край
изригвай цветове!...*

*А аз, преди последния ти миг,
последната от твоите сълзи,
все още несмразена на лицето,
приведен ще целуна.*

*И нашите сълзи ще станат две,
прекрасниче обречена!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.